Л. М. Поліщук, Н. А. Муринська

ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ДЕРЖАВИ

Інформаційна безпека України є органічною складовою національної безпеки, відтак її розгляд є необхідним для формування базових знань та уявлень про національну безпеку. Інформаційна безпека – стан захищеності потреб особи, суспільства та держави в інформації незалежно від внутрішніх і зовнішніх загроз. Щодо можливих негативних впливів різних видів інформаційної безпеки – це захищеність інформації та підтримуючої інфраструктури від випадкових чи навмисних

природних або штучних впливів, які можуть заподіяти шкоду їхнім власникам або користувачам. Інформаційна безпека також означає рівень захищеності інформаційного середовища суспільства, який забезпечує його формування, використання та розвиток в інтересах громадян, організацій, держави і нейтралізації негативних наслідків інформатизації суспільства [4].

Ми взяли за мету розібрати режимно-секретне інформаційне забезпечення діяльності держави, галузі, підприємства, особистості та охарактеризувати і аналізувати реальні, потенційні загрози інформаційній безпеці.

Елементи інформаційної безпеки: доступність (можливість за визначений час отримати необхідну інформаційну послугу), цілісність (актуальність і несуперечливість інформації, її захищеність від руйнування і несанкціонованої зміни), конфіденційність (захист від несанкціонованого доступу). Одним із видів національної безпеки є інформаційна безпека України (серед інших видів такої безпеки – політична, економічна, військова, екологічна, міжнародна, соціальна, регіональна). Інформаційна безпека є інтегрованою складовою національної безпеки, її розглядають як пріоритетну функцію держави. Інформаційна безпеки, з одного боку, передбачає забезпечення якісного всебічного інформування громадян та вільного доступу до різних джерел інформації, а з іншого – це контроль за непоширенням дезінформації, сприяння цілісності суспільства, збереження інформаційного суверенітету, протидія негативним інформаційно-психологічним пропагандистським впливам та захист національного інформаційного простору від маніпуляцій, інформаційних війн та операцій. Рішення комплексної проблеми інформаційної безпеки дасть змогу як захистити інтереси суспільства і держави, так і гарантувати права громадян на отримання всебічної, об'єктивної та якісної інформації.

Загрози національній безпеці України в інформаційній сфері це – сукупність умов та чинників, які становлять небезпеку життєво важливим інтересам держави, суспільства і особи через можливість негативного інформаційного впливу на свідомість та поведінку громадян, а також на інформаційні ресурси та інформаційно-технічну інфраструктуру [2].

Як зазначено у Законі України «Про основи національної безпеки» однією з основних загроз інформаційній безпеці є «намагання маніпулювати суспільною свідомістю, зокрема, шляхом поширення недостовірної, неповної або упередженої інформації'' [3]. У Доктрині інформаційної безпеки України, визначено такі загрози інформаційній безпеці країни: поширення у світовому інформаційному просторі викривленої, недостовірної та упередженої інформації, що завдає шкоди національним інтересам України; зовнішні деструктивні інформаційні впливи на суспільну свідомість через ЗМІ, а також мережу Інтернет; деструктивні інформаційні впливи, які спрямовані на підрив конституційного ладу, суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності України [1].

Як протидія масштабним негативним інформаційно-психологічним впливам, операціям та війнам, пріоритетними напрямами державної інформаційної політики та важливими кроками з боку владних органів України мають бути: 1) інтеграція України до світового та регіонального європейського інформаційного просторів; 2) створення власної національної моделі інформаційного простору та забезпечення розвитку інформаційного суспільства; 3) удосконалення законодавства з питань інформаційної безпеки, узгодження національного законодавства з міжнародними стандартами та дієве правове регулювання інформаційних процесів; 4) розвиток національної інформаційної інфраструктури; 5) впровадження сучасних інформаційно-комунікативних технологій у процеси державного управління.

Отже, в умовах сучасних інформаційних протистоянь, національний інформацій-

ний простір України є недостатньо захищеним від зовнішніх негативних пропагандистських інформаційно-психологічних впливів, загроз. Тому захист інформаційного суверенітету, створення потужної та ефективної системи інформаційної безпеки України, розроблення дієвих стратегій і тактик протидії медіазагрозам, повинні стати пріоритетними завданнями органів державної влади та недержавних інститутів.

Список використаних джерел

1.Доктрина інформаційної безпеки України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.zakon3.rada.gov.ua/laws/ show/514/2009. 2. Петрик В. Сутність інформаційної безпеки держави, суспільства та особи [Електронний ресурс]. / В. Петрик. // – Режим доступу: http://www.justinian.com.ua/article.php?id=3222. 3. Про основи національної безпеки України: Закон України // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 39. – Ст. 351. 4. Харченко В. С. Інформаційна безпека. / В.С. Харченко.// Глосарій. – К.: КНТ, 2005.